

Udział zainteresowanych przy tworzeniu planu zagospodarowania przestrzennego

Tworzenie prawa wymaga udziału podmiotów, które prawem tym będą związane. Wobec powyższego również w procesie tworzenia i uchwalania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy jest miejsce na udział w tym procesie wszystkich, których interesy prawne lub faktyczne związane są z ustalaniem zasad zagospodarowania terenów w obszarze objętym planem. W celu umożliwienia czynnego udziału zainteresowanym w procesie tworzenia planu, zarząd gminy, po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ogłasza w miejscowej prasie oraz przez obwieszczenie, a także w sposób zwyczajowo przyjęty w tej miejscowości, o przystąpieniu do sporządzania planu. Od tej chwili na poszczególnych etapach tworzenia tego aktu prawa miejscowego, przysługiwać będą osobom zainteresowanym różne środki prawne, takie jak:

Środki prawne przynależne obywatelom przy tworzeniu planu zagospodarowania przestrzennego

- wniosek,
- protest,
- zarzut,
- skarga do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Wniosek do planu jest pierwszą, przewidzianą prawem, formą wyrażenia woli i oczekiwań osób zainteresowanych regulacjami przyszłego miejscowego planu. Zarząd gminy, ogłaszając przystąpienie do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, określa także formę, miejsce i termin (nie krótszy niż 21 dni) składania wniosków do planu.

Termin składania wniosków do planu

Wnioski złożone w oznaczonym terminie podlegają analizie i w przypadku ich uwzględnienia, wprowadzane są stosowne ustalenia do projektu planu. Natomiast osoby, których wnioski nie zostały uwzględnione w projekcie planu, winny być przez zarząd gminy zawiadomione na piśmie o terminie wyłożenia projektu planu, z jednoczesnym podaniem uzasadnienia odmowy uwzględnienia ich wniosków.

Termin wnoszenia wniosków i zarzutów

Protesty i zarzuty wynikają z wyłożenia do publicznego wglądu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zarówno protesty jak i zarzuty należy wnosić na piśmie, w terminie nie dłuższym niż 14 dni, po upływie okresu wyłożenia projektu planu. Różnica zasadnicza pomiędzy tymi środkami polega na określonym kręgu podmiotów, uprawnionych do korzystania z nich.

Protest może wnieść każdy, kto kwestionuje ustalenia przyjęte w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zarzut natomiast może wnieść każdy, którego interes prawny lub uprawnienia zostały naruszone przez ustalenia przyjęte w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Krąg osób uprawnionych do skorzystania z możliwości składania zarzutów jest więc ograniczony i wyznaczany granicami interesu prawnego. Skoro występuje znaczna różnica pomiędzy przesłankami stanowiącymi podstawy do zgłaszania protestów i zarzutów, to również tryb ich rozpatrywania musi być różny.

Zarówno w odniesieniu do protestów jak i zarzutów, o ich uwzględnieniu lub odrzuceniu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały.

Jednakże w przypadku protestu uchwała nie wymaga uzasadnienia, natomiast w przypadku zarzutów uchwała rady gminy zawierać musi uzasadnienie faktyczne i prawne. Ponadto uchwałę rady gminy w sprawie odrzucenia zarzutu w całości lub w części, wnoszący zarzut może zaskarżyć w terminie 30 dni od jej doręczenia, do Naczelnego Sądu Administracyjnego. W przypadku uchwały rady gminy odnośnie odrzucenia protestu, nie ma możliwości zaskarżania jej do sądu, na tym etapie postępowania. Zarząd gminy rozpatruje protesty i zarzuty w terminie nie dłuższym niż miesiąc od upływu terminu do ich składania, a następnie przedstawia radzie gminy te z nich, które nie zostały uwzględnione w projekcie planu.

O terminie sesji, na której rada gminy rozpatrzy nie uwzględnione protesty i zarzuty, zainteresowani są imiennie zawiadamiani.

Procedury zatwierdzania planu

Po przeprowadzeniu procesu sporządzania, uzgadniania, opiniowania i wykładania projektu planu, opisanego w art. 18 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym, zarząd gminy przedstawia radzie gminy projekt planu do uchwalenia, ogłaszając, w sposób wcześniej omówiony, o terminie sesji, na której będzie rozpatrywany projekt planu. Po podjęciu uchwały przez radę, zarząd gminy przedstawia ją wojewodzie w celu oceny zgodności z prawem, a następnie jest ona ogłaszana w wojewódzkim dzienniku urzędowym. Osoby, które posiadają interes prawny w przedmiocie objętym uchwałą rady gminy o miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego mają prawo, na podstawie regulacji art. 16 ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz. U. Nr 74, poz. 368 z późniejszymi zmianami), wnieść skargę na tą uchwałę do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Termin wnoszenia skargi do NSA

Skargę wnosi się bezpośrednio do sądu, w terminie 30 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o podjęciu aktu. Złożenie skargi do Naczelnego

Sądu Administracyjnego nie wstrzymuje wykonania zaskarżonego aktu, co oznacza, że ustalenia planu wchodzi w życie i podlegają wykonaniu. Z chwilą wejścia w życie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego staje się on obowiązującym na danym terenie aktem prawa miejscowego i stanowi podstawę wydawania indywidualnych decyzji administracyjnych. (Uprawnionym do wniesienia skargi do NSA jest każdy, kto ma w tym interes prawny, prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich oraz organizacja społeczna w zakresie jej statutowej działalności, w sprawach dotyczących interesów prawnych innych osób. Omawiając temat skarg na uchwałę rady gminy, wspomnieć należy o formalnych wymaganiach, jakie spełniać musi skarga do Naczelnego Sądu Administracyjnego). Według zapisu art. 37 ww. ustawy o Naczelnym Sądzie Administracyjnym, skarga powinna zawierać:

Zawartość skargi

- oznaczenie skarżącego, jego miejsca zamieszkania lub siedziby,
- wskazanie zaskarżonego aktu (w opisywanym przypadku będzie to uchwała w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego),
- oznaczenie organu, którego działania skarga dotyczy (w przypadku planu jest to rada gminy, która podjęła skarżoną uchwałę),
- określenie naruszenia prawa bądź interesu prawnego (podstawą skargi może być bowiem zarówno naruszenie obowiązującego przepisu prawa np. ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym, jak również naruszenie indywidualnego interesu prawnego skarżącego, mającego swe źródło w przepisach prawa),
- podpis osoby wnoszącej skargę, a w przypadku wniesienia jej przez pełnomocnika - jego podpis z załączeniem do skargi

pełnomocnictwa.

Sąd rozstrzyga sprawy wyrokiem lub postanowieniem. Wyrok rozstrzyga sprawę co do stwierdzenia naruszenia praw i skutków prawnych tego naruszenia, w przypadku uchwały

Sąd uwzględniając skargę stwierdza nieważność tej uchwały w całości lub w części.

Postanowienie Sąd wydaje w razie odrzucenia skargi, umorzenia postępowania na posiedzeniu niejawnym lub na rozprawie oraz w celu rozstrzygnięcia innych kwestii procesowych, związanych ze sprawą, wynikających w toku postępowania sądowego. Postanowienia Sądu nie rozstrzygają sprawy co do jej istoty.